

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra LUDVIGSBASSE

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 223. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820234438112/facsimile.pdf> (tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

satte hun sig ned paa Stolen ved Buffet'en. Fru Brandt græd.

Ida blev staaende foran hende: hun havde aldrig set sin Moder saadan rigtig græde.

Saa rørte hun sagte ved hendes Knæ. Og Fru Brandt tog Barnet op til sig, mens hun blev ved at græde.

Men om Eftermiddagen kom hun ned forbi Apoteket, i Sørgeslør, med en Krans. Hun vilde paa Kirkegaarden ... Der var Musik derinde, i Apoteket.

.....

Det begyndte at mørknes, mens Schrøder blev ved at gaa ude i Haven spejdende bøjet over den sidste Sne; der var altid Vintergækker, her paa det Sted, de første.

Men de var jo saa spæde og svære at hitte.

Hun havde fundet ti, tolv, fine og kolde. Dem vilde hun da gi'e Fru Brandt, før hun skulde rejse.

Hun kom ind i Stuerne, der var nøgne og bare. Ida gik og tullede, indhyllet i et Sjal, og havde ikke det Sted at være. Mørkt var der og Halm laa der over Gulvene.

— Er det Dig, Tut, sagde Schrøder, forsøgende at anslaa en glad Tone.

— Ja, sagde Ida.

— Herregud, hvor de er kolde, sagde Schrøder, og „krællede“ hendes Hænder.

— Mo'r er inde, sagde Ida.

„Inde“ var Sovekamret. Nu var der pakket og ryddet otte Dage, Stue for Stue, som mistede de et Stykke af Huset for hver Dag. I Sovekamret stod der i den bare Vinduskarm et Lys i en Flaske. Ellers var der kun Sengen og Folkenes gamle Klædeskab. Paa Sengekanten sad Christen Nielsens Kone, og Fru Brandt gik rundt i et sort Sjal.

Christen Nielsen kom, talte lavmælt og langsomt, med Hænderne paa sin Mave: Men saa blev 'et ved det, baade med Smørret og Skinkerne — det vild' 'et blive.

Fru Brandt gik og pakkede det sidste sammen, mens han talte: nu havde hun vel sanset alting, faaet gjort